

пддду
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут економіки,
управління, права та інформаційних технологій
Кафедра публічного управління та адміністрування

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

**«Місцеве самоврядування:
в Україні та світі: теорія і практика»**

07 грудня 2022 року

м. Полтава, Україна

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ
ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА АСОЦІАЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ
РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР З НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ
ДОПОМОГИ У ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (м. КИЇВ)
АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН ТА ТУРИЗМУ (м. КИЇВ)
ПОЛТАВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
ОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ОПОЛЕ, ПОЛЬЩА)
ЩЕЦІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, ІНСТИТУТУ ПОЛІТОЛОГІЇ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ У
ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ (м. ЩЕЦІН, ПОЛЬЩА)
УНІВЕРСИТЕТ МИКОЛАСА РОМЕРИСА (MRU) (м. ВІЛЬНЮС, ЛИТВА)
УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ БЕЗПЕКИ В КОШИЦЯХ
(м. КОШИЦЕ, СЛОВАЧЧИНА)
АЗЕРБАЙДЖАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(м. ГЯНДЖА, АЗЕРБАЙДЖАН)
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКО,
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В.Н. КАРАЗІНА,
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ «ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ»
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ІМЕНІ О.М. БЕКЕТОВА, КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ І ПУБЛІЧНОГО
АДМІНІСТРУВАННЯ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЖИТОМИРСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»,
КАФЕДРА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ
СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

II МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
*«МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА»*

7 грудня 2022 року

м. Полтава, Україна

<i>Toszek Bartłomiej H.</i>	
West pomeranian regional assembly in the system of public administration in Poland	97
<i>Шульга Дмитро Миколайович</i>	
Видача дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства в регіональних центрах зайнятості	99
<i>Щетініна Тетяна Олексіївна, Якубенко Олексій Павлович</i>	
Громадські ради при органах місцевого самоврядування	103

СЕКЦІЯ 3. СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

<i>Браславець Тетяна Миколаївна</i>	
Організація діяльності закладів освіти в умовах воєнного стану	107
<i>Гришин Володимир Вадимович, Коваленко Альона Русланівна</i>	
Взаємодія волонтерських організацій з органами місцевого самоврядування в Україні	110
<i>Іванов Андрій Вікторович</i>	
Роль центрів розвитку підприємництва в організації роботи базових центрів зайнятості із територіальними громадами	113
<i>Камінський Олександр Ігорович</i>	
Фінансовий виклик для місцевих бюджетів у створенні сучасної безпечної школи	115
<i>Кочур Владислава Сергіївна</i>	
Самоврядна освітня політика в республіці Польща: досвід для України ...	118
<i>Красівський Денис Орестович</i>	
Комунікативна природа соціального партнерства у відносинах держави та громадян	121
<i>Кулаков Дмитро Павлович, Малиш Аня Павлівна</i>	
Взаємодія органів правопорядку та громад у правоохоронній сфері	123
<i>Марченко Віктор Петрович</i>	
Приймаюча громада як суб'єкт інтеграції внутрішньо переміщених осіб	125
<i>Нікіфорова Маргарита Павлівна</i>	
Задоволення потреб внутрішньо переміщених осіб на рівні місцевої влади під час війни	128
<i>Нос Владислав Олександрович</i>	
Перспективи впровадження електронного документообігу в публічному управлінні	131
<i>Панасюк Вікторія Іллівна, Баліцька Наталія Ігорівна</i>	
Соціальна стійкість у досягненні цілей сталого розвитку	133
<i>Пелешенко Марія Леонідівна</i>	
Цифровізація соціальної сфери України в умовах воєнного стану	136
<i>Поступна Олена Вікторівна, Степанко Олексій Вікторович</i>	
Чинники, що впливають на процес формування та розвитку системи освіти на місцевому рівні	139

від 07.03.2022 № 235. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0235729-22#Text> (дата звернення 01.12.2022).

7. Про організацію освітнього процесу в початковій школі в умовах воєнного часу : Лист Міністерства освіти і науки України від 29.03.2022 №1/3725-22. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/uploads/public/624/44a/983/62444a98374d8370351160.pdf> (дата звернення 01.12.2022).

8. Про організацію освітнього процесу в умовах військових дій : Лист МОН від 06.03.2022 р. №1/3371-22. URL: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/86062/ (дата звернення 01.12.2022).

9. Про підготовку до початку та особливості організації освітнього процесу в 2022/23 навчальному році: Лист МОН від 27.06.22 р. № 1/7035-22. URL: https://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/86779/ (дата звернення 01.12.2022).

10. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення 01.12.2022).

11. Про практику застосування трудового законодавства у галузі освіти і науки під час дії правового режиму воєнного стану: Лист МОН від 07 березня 2022 р. № 1/3378-22. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-praktiku-zastosuvannya-trudovogo-zakonodavstva-u-galuzi-osviti-i-nauki-pid-chas-diyi-pravovogo-rezhimu-voennogo-stanu> (дата звернення 01.12.2022).

**Володимир Вадимович Гришин,
Альона Русланівна Коваленко,**
*здобувачі вищої освіти СВО Бакалавр,
спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна*

ВЗАЄМОДІЯ ВОЛОНТЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Волонтерство є добровільною, активною, спільною або особистою участю громадянина в житті людських спільнот для реалізації його основних людських потреб та покращення якості життя, економічного і соціального розвитку. Таке визначення волонтерства містить Загальна декларація волонтерів, яку було прийнято на XI Всесвітній Конференції Міжнародної Асоціації Добровольчих Зусиль 14 вересня 1990 року [1].

Становлення волонтерства та визнання його вагомого значення у житті та розвитку суспільства на сучасному етапі пройшло значний шлях, довжиною понад сто років. Історики вважають, що волонтерський рух уперше виник у 1859 році, коли після битви під Сольферіно за пропозицією журналіста Анрі Дюнану було створено Червоний Хрест. Запропонована організація мала всі ознаки волонтерської, адже діяла як об'єднання, члени якого працювали на

добровільних, безоплатних умовах, надаючи першу медичну допомогу пораненим бійцям. Після I Світової війни, яка завдала страшної руйнації в європейських країнах, за умов добровільної участі потрібно було вирішувати не лише питання медичної допомоги, але й відроджувати господарство в цілому. Так, у 1920 році поблизу міста Страсбург, що у Франції, було реалізовано волонтерський проєкт з відновлення пошкоджених через бойові дії ферм, у якому взяли участь представники французької та німецької молоді, країн, які протистояли у війні.

Підтвердженням визнання волонтерської роботи є святкування 5 грудня як «Міжнародного дня волонтерів в ім'я економічного і соціального розвитку», що було започатковано в 1985 році на 40-й сесії Генеральна Асамблея ООН у спеціальній резолюції запропонованій урядам [2].

З 2018 року Міжнародний день волонтера зосереджується не лише на відзначенні волонтерства у всіх його аспектах, але й на висвітленні ролі, яку волонтери відіграють у побудові стійких громад. Нинішні підрахунки прирівнюють глобальну волонтерську робочу силу до 109 мільйонів штатних працівників. З них, 30 % волонтерської діяльності відбувається офіційно, через організації, асоціації та групи і 70 % – через неформальну взаємодію між людьми. До того ж 60 % неформальних волонтерів – жінки [2].

Шведів називають «чемпіонами світу» за кількістю добровільних товариств і об'єднань. У їх роботі бере участь половина дорослого населення країни. Більшість волонтерів працюють на спортивних і культурних заходах, зайняті збором коштів для менш розвинених країн, допомогою в реабілітації алко- та наркозалежних осіб. Найбільшу групу шведських волонтерів складають жінки передпенсійного віку з вищою освітою. Їх діяльність найбільшим чином стосується вирішення проблем місцевого самоврядування, адже вони займаються переважно соціальною роботою недалеко від дому [3].

В Україні ще у 2011 році було прийнято Закон України «Про волонтерську діяльність», який визначив, що волонтерська діяльність – це добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги. Зауважимо, що згідно чинного законодавства не може бути віднесено до волонтерської діяльності безоплатне виконання робіт або надання послуг особами, що здійснюється на основі сімейних, дружніх чи сусідських відносин.

Колосальне зростання кількості волонтерських організацій та громадян, які долучилися до цього руху, відбулося у 2014 році з початком проведення Антитерористичної операції на Сході України. У 2022 році із введенням в Україні воєнного стану та зростанням кількості внутрішньо переміщених осіб (ВПО) із зони бойових дій, які змушені були шукати собі прихисток від війни у різних областях держави, збільшилась активність волонтерських організацій на місцевому рівні. Успіх допомоги ВПО тепер залежить від налагодження взаємодії між різноманітними волонтерськими організаціями, рухами та органами місцевого самоврядування.

У той же час не припиняють своєї роботи волонтери, які опікуються людьми похилого віку, інвалідами, безхатченками, онкохворими, особами, що

постраждали від домашнього насильства тощо. Наведемо приклад лише деяких відомих в Україні організацій:

- Благодійний фонд «Крила надії» (підтримка онкохворих дітей та дітей, що потребують трансплантації органів);
- Благодійний фонд допомоги ветеранам та військовим «Повернись живим»;
- «Допоможи фронту» (забезпечення потреб військових, Львівська волонтерська організація);
- Національна скаутська організація України «Пласт Львів»;
- Некомерційна організація, що опікується літніми людьми «Життєлюб»;
- Волонтерське об'єднання «Кожен може допомогти» (допомога вимушеним переселенцям і тим, хто постраждав у зоні АТО);
- Благодійний фонд «Регіональний фонд Благочестя», Миколаївська область (станом на 2022 рік у фонді займаються організацією реабілітації поранених українських військових із застосуванням інноваційних клітинних технологій у проєкті «Біотех-реабілітація поранених»).

Волонтерські організації ведуть звітність про витрачені кошти та використані ресурси, яку викладають у відкритий доступ. Як правило, це здійснюється на офіційній вебсторінці організації, де кожен з бажаючих або зацікавлених осіб, у тому числі і зарубіжних спонсорів, може з ними ознайомитись. Представники волонтерських організацій мають паспорт волонтера, який засвідчує належність людини до конкретної організації чи проєкту.

Вирізняють також неофіційні, або самоорганізовані, волонтерські організації, які формуються у разі потреби та за особистою ініціативою невеликої кількості громадян. Такі неофіційні волонтери найчастіше покривають невеликий спектр потреб, закриваючи запити конкретного населеного пункту. Самоорганізовані волонтери діють без державної реєстрації, не мають статуту, офіційних звітів про витрачені кошти, не можуть приймати фінансування від юридичних осіб тощо. Такі волонтерські структури як правило діють через соцмережі та чати у месенджерах Viber, Telegram.

Досить розповсюджена практика такої волонтерської роботи від невеличких ініціативних груп або окремих громадян, що опікуються безпритульними тваринами, домашніми улюбленцями, які загубились, та потребують термінової медичної допомоги. Таким волонтерам довіряють громадяни і на їх заклики з фотоматеріалами та описом ситуації переводять кошти або приносять їх особисто до ветеринарних клінік. Звіти про витрачені кошти розміщують у вигляді фотографій квитанцій з клініки, чеків з аптек та магазинів. Іноді робота таких волонтерських груп має інформаційну підтримку з боку місцевих блогерів, місцевих інтернет-видань тощо.

Із часом з таких неофіційних волонтерських організацій можуть сформуватись потужні колективи односторонців, які проходять процедуру державної реєстрації і далі працюють офіційно. Але окремі волонтерські задуми чи місцеві ініціативи вичерпують себе після вирішення проблеми, яка їх об'єднала, або після спаду активності населення та зацікавленості у вирішенні питання.

Органи місцевого самоврядування, особливо протягом поточного 2022 року з введенням в Україні воєнного стану, тісно співпрацюють з волонтерськими організаціями для вирішення різних питань, а саме: допомога у розміщені ВПО; підтримка дітей з родин ВПО; збори коштів, ліків, амуніції для військових (наприклад, через Telegram-канали «Ми готові. Полтава» та «#Потреба Оборона Полтави»); організаційна робота закладів шкільної освіти комунальної форми власності із виготовлення маскувальних сіток, «окопних свічок», листівок зі словами підтримки для військових та багато інших форм і напрямів роботи.

Сьогодні волонтерство в усьому світі це потужний рух, який допомагає нужденним за багатьма напрямками роботи, який постійно розвивається, відкриваючи все нові форми залучення небайдужих громадян до співпраці.

Список використаних джерел:

1. 5 грудня у світі відзначається Міжнародний День волонтера. *Урядовий портал* : Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/5-hrudnia-u-sviti-vidznachaietsia-mizhnarodnyi-den-volontera> (дата звернення 29.11.2022).

2. Міжнародний день волонтера. *Вікіпедія* : веб-сайт. URL: <https://inlnk.ru/n0ljNy> (дата звернення 28.11.2022).

3. Волонтер – це можливість зробити світ кращим. *Міжнародний християнський благодійний фонд «Сонячний світ»* : веб-сайт. URL: <http://sunnyworld.org.ua/volonter-eto-vozmozhnost-sdelat-mir-luchshe/> (дата звернення 28.11.2022).

Андрій Вікторович Іванов,
*директор Києво-Святошинського районного центру зайнятості,
Інститут підготовки кадрів Державної служби зайнятості України,
м. Київ, Україна*

РОЛЬ ЦЕНТРІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ БАЗОВИХ ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ ІЗ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ГРОМАДАМИ

На сьогодні спостерігається соціально-економічне пожвавлення в розвитку територій, яке має місце в умовах децентралізації, а саме при створенні територіальних громад. Тому важливим стає питання наближення соціальних послуг до членів територіальних громад, і зокрема, тих які надає Державна служба зайнятості. Але враховуючи специфіку роботи базових центрів зайнятості, потрібно взаємоузгодити їх можливості із можливостями ТГ, і при цьому навіть виникає необхідність створення особливого підходу або особливих методів роботи із ТГ. В умовах реформування не лише Державної служби зайнятості і сфери надання соціальних послуг, а також діяльності всієї системи державних органів та органів місцевого самоврядування, вкрай гострим є